

мира. Международная организация следует требовать от властей государств, где христиане подвергаются гонениям, соблюдения международных принципов религиозной свободы и ее должного обеспечения. Права религиозных меньшинств должны неизменно находиться под защитой закона.

Создание такого глобального механизма защиты прав христиан, и представителей других религий – очень непростая задача, и она разрешаема лишь усилиями всего международного сообщества.

Литература:

1. представитель русской православной церкви участвует в консультациях совета европы «религиозная свобода в современном мире» в ереване. [электронный ресурс] // русская православная церковь. официальный сайт московского патриарха. – режим доступа к ресурсу: <http://www.patriarchia.ru/db/text/3205024.html>

2. представитель рпц выступил перед делегатами генеральной ассамблеи оон [электронный ресурс] // центр новостей оон. – режим доступа к ресурсу: <http://www.un.org/russian/news/story.asp?newsid=18502#.um1w83dxpph>

3. оон: каждые пять минут в мире за веру гибнет христианин. [электронный ресурс] // **pressobozrenie. интернет газета.** – режим доступа к ресурсу: <http://press.try.md/item.php?id=130439>

4. противодействие дискриминации христиан в мире как вклад в развитие концепции прав человека. выступление председателя овс митрополита волоколамского илариона на заседании iii комитета оон (нью-йорк, 23 октября 2012 года) [электронный ресурс] // русская православная церковь. официальный сайт отдела внешних церковных связей. – режим доступа к ресурсу: <https://mospat.ru/ru/2012/10/24/news73783/>

5. абсолютное право на обиду. о том, как подходит к чувствам верующих международное право.[электронный ресурс] // стенгазета. – режим доступа к ресурсу: <http://www.stengazeta.net/article.html?article=9213>

Тулянцева В. А.,
студентка,

Академія митної служби України

СТАНДАРТИ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ В МІЖНАРОДНИХ ПРАВОВИХ АКТАХ

Впровадження міжнародних стандартів соціального захисту населення на сучасному етапі розвитку України набуває досить актуального значення. Передусім це зумовлено курсом країни на

вступ до Європейського Союзу, визначених Стратегією інтеграції України до Європейського Союзу, затвердженої Указом Президента України від 11 червня 1998 року (із змінами та доповненнями). Так, з метою забезпечення всебічного входження України в європейський політичний, економічний і правовий простір адаптація соціальної політики України полягає в реформуванні систем страхування, охорони праці, здоров'я, пенсійного забезпечення до стандартів ЄС і поступовому досягненні загальноєвропейського рівня соціального забезпечення і захисту населення.

Законом України «Про затвердження Загальнодержавної програми адаптації законодавства України до законодавства Європейського Союзу» від 18.03.2004 р. № 1629 – IV (із змінами та доповненнями) визначено механізм досягнення Україною відповідності третьому Копенгагенському та Мадридському критеріям набуття членства в Європейському Союзі. Цей механізм включає адаптацію законодавства, утворення відповідних інституцій та інші додаткові заходи, необхідні для ефективного правотворення та правозастосування. Адаптація законодавства України до законодавства ЄС є пріоритетною складовою процесу інтеграції України до Європейського Союзу, що в свою чергу є пріоритетним напрямом української зовнішньої політики.

Слід зазначити, що міжнародно-правове регулювання відносин у сфері соціального захисту громадян здійснює значний вплив на розвиток національного законодавства в нашій країні. Між тим, застосування та врахування у національному законодавстві стандартів, встановлених міжнародними установами, що мають всесвітнє значення – Організацією Об'єднаних Націй та Міжнародною організацією труда, є вкрай важливим для забезпечення тих соціальних гарантій, що визначені Конституцією України в сфері соціального захисту громадян.

Серед міжнародних актів, які мають універсальне значення для всіх держав у справі захисту прав людини можна назвати Загальну декларацію прав людини, прийняту 10 грудня 1948 року Генеральною Асамблеєю ООН, в якій вперше в світі були сформульовані певні соціальні еталони – соціальні стандарти у сфері прав людини, та визначено, що кожна людина як член суспільства має право на соціальне забезпечення і на здійснення необхідних для підтримання її гідності та для вільного розвитку її особи прав у економічній, соціальній і культурній галузях за допомогою наці-

ональних зусиль і міжнародного співробітництва та відповідно до структури і ресурсів кожної держави (ст. 22 Декларації).

16 грудня 1966 року XXI сесією Генеральної Асамблеї ООН було прийнято Міжнародний пакт про економічні, соціальні та культурні права (ратифікований УРСР 19.10.1973 р.), статтею 9 якого визначено, що держави, які беруть участь у цьому Пакті, повинні визнавати право кожної людини на соціальне забезпечення, включаючи соціальне страхування.

У Декларації тисячоліття Організації Об'єднаних Націй, ухвалених 8 вересня 2000 року Генеральною Асамблеєю ООН, серед принципів, яких повинні дотримуватись члени ООН, закріплено такі принципи, як солідарність і спільний обов'язок щодо управління глобальним економічним і соціальним розвитком, викорінювання злиденності, захист вразливих верств.

Універсальними міжнародними стандартами в сфері соціального забезпечення є Конвенції та Рекомендації Міжнародної організації праці, серед яких можна назвати Конвенцію № 117 про основні цілі та норми соціальної політики (1962 р.), яка проголосила, що мають бути застосовані всі заходи на міжнародному, регіональному і національному рівнях для сприяння прогресу в таких галузях, як охорона здоров'я, житлове будівництво, забезпечення продовольством, освітою, турботою про добробут дітей, становище жінок, соціальне забезпечення тощо. Ця Конвенція встановила певний соціальний стандарт поняття «соціальна політика» та його змісту, яка визнана всіма державами як пріоритетний напрям у розвитку країни.

Особливе місце серед міжнародних правових актів МОП у сфері соціального забезпечення займають: Конвенція № 102 про мінімальні норми соціального забезпечення від 4 червня 1952 р., яка визначає види соціальної допомоги, умови і розміри соціальних виплат при настанні основних соціальних ризиків; Конвенція № 121 про допомоги у випадках виробничого травматизму від 8 липня 1964 р., якою визначено, що законодавство країни про допомоги у разі виробничого травматизму має охоплювати всіх працюючих за наймом та передбачає такі види допомоги, як медичне обслуговування та грошові допомоги; Конвенція № 128 про допомоги по інвалідності, по старості та в разі втрати годувальника, прийнята 29 червня 1967 р., яка передбачає види визначеної допомоги та механізм її обчислення; Конвенцією № 130 про медичну

допомогу та допомогу у випадку хвороби від 25 червня 1969 р. визначені терміни «медична допомога», перелічені страхові випадки у зв'язку з настанням яких надається медична допомога, встановлені мінімальні норми соціального забезпечення.

Серед європейських міжнародних стандартів в галузі соціального захисту громадян слід назвати: Європейську соціальну хартію, підписану державами – членами Ради Європи 18 жовтня 1961 р., переглянуту 3 травня 1996 року, яка не тільки конкретизує категорії «права на соціальний захист», але і проводить розмежування між поняттями «соціальне забезпечення» і «соціальна допомога»; Європейську Конвенцію про соціальну і медичну допомогу і Протокол до неї від 11 грудня 1953 р., якою держави – учасниці беруть на себе зобов'язання надавати громадянам інших держав – учасниць конвенції, які законно перебувають на їх території і не мають достатніх коштів, соціальну і медичну допомогу; Хартія основних прав Європейського Союзу (Ніщський саміт, 2000 р.), яка серед інших прав людини передбачила й право людини на соціальне забезпечення та на охорону здоров'я.

Нажаль, незважаючи на активне прагнення України до вступу до Європейського Союзу, країна ще досить повільно підходить до питань щодо ратифікації міжнародних нормативних актів, які стосуються соціального захисту громадян, що негативно впливає на проблему наближення українського національного права до європейського права та імплементацію європейських міжнародних стандартів у галузі соціального забезпечення в юридичну практику України.

*Бугай Н. С.,
студентка,*

Національний університет «Одеська юридична академія»

МІЖНАРОДНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ЗАХИСТУ ПРАВ НАЦІОНАЛЬНИХ МЕНШИН І ЇХ РЕАЛІЗАЦІЯ В УКРАЇНІ

Однією з нагальних проблем сучасного світу став захист прав національних меншин. Адже абсолютна більшість держав – поліетнічні, тому виникає гостра потреба формування міжнародного механізму захисту національних меншин від асиміляції, дискри-